

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2019 r. — RF/Komisja**(Sprawa C-660/17 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Wysłanie skargi faksem — Złożenie oryginału skargi w sekretariacie Sądu po terminie — Opóźnienie w dostarczeniu poczty — Pojęcie „siły wyższej lub nieprzewidywalnych okoliczności”)**

(2019/C 270/07)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: RF (przedstawiciel: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Szczodrowski, G. Meessen i I. Rogalski, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wniosek o dopuszczenie nowych dowodów zostaje oddalony.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone.
- 3) RF pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin — Niemcy) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland**(Sprawa C-682/17) ⁽¹⁾****(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Instalacja służąca do przetwarzania gazu ziemnego — Odzyskiwanie siarki — „Proces Clausa” — Wytwarzanie energii elektrycznej w urządzeniu pomocniczym — Wytwarzanie energii cieplnej — Emisja dwutlenku węgla (CO₂) związanego w paliwie — Artykuł 2 ust. 1 — Zakres stosowania — Załącznik I — Działanie polegające na „spalaniu paliw” — Artykuł 3 lit. b) — Pojęcie „wytwórcy energii elektrycznej” — Artykuł 10a ust. 3 i 4 — System przejściowy zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji — Decyzja 2011/278/UE — Zakres stosowania — Artykuł 3 lit. c) — Pojęcie „podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe”)**

(2019/C 270/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 3 lit. u) dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że instalacja taka jak instalacja będąca przedmiotem postępowania głównego, która w ramach swojej działalności polegającej na „spalaniu paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 [megawatów (MW)]” w rozumieniu załącznika I do tej dyrektywy wytwarza energię elektryczną wykorzystywaną zasadniczo na własne potrzeby, powinna być uważana za „wytwórcę energii elektrycznej” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli instalacja ta, po pierwsze, prowadzi jednocześnie działalność w zakresie wytwarzania produktu, który nie jest objęty zakresem tego załącznika, a po drugie, wprowadza w sposób ciągły, za wynagrodzeniem, część wytworzonej energii elektrycznej, choćby nieznaczną, do publicznej sieci elektroenergetycznej, do której rzezona instalacja powinna być w sposób ciągły przyłączona ze względów technicznych.
- 2) Artykuł 3 lit. c) decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87 należy interpretować w ten sposób, że instalacja taka jak instalacja będąca przedmiotem postępowania głównego, w zakresie, w jakim powinna być uznana za „wytwórcę energii elektrycznej” w rozumieniu art. 3 lit. u) dyrektywy 2003/87, nie ma prawa do uzyskania bezpłatnych uprawnień do emisji w związku z działalnością polegającą na „spalaniu paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW”, o którym mowa w załączniku I do tej dyrektywy, gdy ciepło to jest stosowane do celów innych niż produkcja energii elektrycznej, gdyż taka instalacja nie spełnia przesłanek przewidzianych w art. 10a ust. 4–8 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa — Łotwa) — „Oribalt Rīga” SIA, dawniej „Oriola Rīga” SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-1/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 30 ust. 2 lit. b) i c) — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 152 ust. 1 lit. a) i b) — Ustalenie wartości celnej towarów — Pojęcie „towarów podobnych” — Produkty lecznicze — Uwzględnienie wszystkich elementów mogących mieć wpływ na wartość ekonomiczną danego produktu leczniczego — Termin 90 dni, w którym przywożone towary powinny zostać sprzedane w Unii Europejskiej — Termin zawity — Nieuwzględnienie rabatów handlowych)

(2019/C 270/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa